

PERSPEKTÍVA

INFORMÁTOR PRE MISIU A VZDELÁVANIE

Kresťanské centrum BEREĽA

ročník 9, číslo 1

November 2011

Misia a my

*Pokoj vám!
Ako mňa
poslal Otec,
tak i ja
posielam vás.
(Ján 20,21)*

OBSAH:

Misia a my	1
Chata v Harmónii v roku 2011	2
Ako sa modliť za stratených	3
Zambia: budovanie cirkvi v skromných podmienkach .	4
India: služba obetiam živej pohromy	5
Ako ma Pán Boh priviedol k sebe.	6
Nové začiatky v KZ Trenčín .	7
11. misijná konferencia ...	8
Aktuálne z Turecka	8

Prvý a najväčší, jedinečný a nedostižný misionár bol sám Boží Syn, Pán Ježiš Kristus. Jeho nebeský Otec poslal na zem, aby tu ľuďom zvestoval evanjelium. (Iz 61,1; L 4,18) On bol i je ideál a žiarivý vzor kresťanských misionárov, ktorí túžia a snažia sa Jeho nasledovať.

A tak misia od doby Pána Ježiša a apoštolov až dodnes znamená **vyslanie Božích služobníkov** - mužov i žien - aby hlásali Kristovo evanjelium ľuďom zo všetkých národov. Toto vyslanie nazývame i **veľké poslanie** alebo **veľké poverenie** od Pána Ježiša. Je vyjadrené v Jeho príkaze učeníkom v evanjeliu podľa Matúša 28,18-20 i v Skutkoch apoštolov 1,8 a platí pre všetkých Jeho učeníkov v celej dobe milosti až do Jeho príchodu pre Cirkv. Preto platí aj nám.

Cieľom kresťanskej misie je, aby ľudia počuli evanjelium a prijali v ňom zvestovaného Pána Ježiša Krista ako svojho Spasiteľa i Pána a boli tak zachránení pre život s Ním vo večnosti, no i tu na zemi. Z toho vyplýva nesmierna závažnosť tohto posolania a prvoradá dôležitosť jeho naplnenia. Veď na svete sú stá milióny ľudí, čo ešte nepočuli evanjelium alebo ho nepočuli tak, aby mu mohli porozumieť a prijať v ňom zvestovaného Spasiteľa.

Názov **Misia a my** nás vedie k zamysleniu nad naším vzťahom k misii. Ako jednotlivcov tak i zbory či skupinu zborov Cirkvi. A kladie nám to vážne otázky. *Aký je môj a náš vzťah k misii - u nás na Slovensku i v zahraničí? Čo vieme a chceme vedieť o jej pracovníkoch a potrebách? Máme záujem podieľať sa na nej nejakým spôsobom? A čo robíme pre ňu?* Tieto otázky nemôžeme odbiť tým, že sa nás netýkajú, lebo patria len určitej skupine ľudí: misionárom, evanjelistom a tým, čo vidia svoje poslanie v ich podporovaní.

Misia - toto Božie poslanie - podľa slov Pána Cirkvi patrí všetkým jej údom a tak aj nám. Preto by sme sa mali Jeho pýtať: „Čo ja môžem konať pre misiu? Kde je moje miesto i aká je moja služba v nej? Čím môžem prispieť k jej pokračovaniu a rozšíreniu?“

Keď budeme mať takúto túžbu, Pán Ježiš nám iste ukáže, ako sa môžeme zúčastniť na veľkom a slávnom diele Jeho misie.

Niektorých z nás - najmä mladších - možno povolá do **plnočasovej misijnej služby** alebo do misie v rámci svojho občianskeho povolania (ako lekárov, zdravotné sestry, učiteľov, technických pracovníkov a iných) v zahraničí. Ostatných povzbudí k tomu, aby ich alebo aj inú misiu **podporovali finančne** alebo hmotnými darmi. Napokon aj všetkých ostatných povzbudzuje k **modlitbám za misiu** a evanjelizáciu na Slovensku i na celom svete. A za jej prienik a šírenie do krajín, ktoré sú

dodnes pre evanjelium zatvorené. Osobitne sme podľní modliť sa za našich bratov a sestry (bez ohľadu na ich cirkevnú príslušnosť), čo sú pre svoju vieru v Pána Ježiša prenasledovaní a mnohým hrozí za ich svedectvo o ňom i smrť.

Ak máme záujem, môžeme sa dozvedieť

o potrebách misie v rôznych krajinách. Keď vieme o ich potrebách, problémoch v ich práci, o ich túžbach a zámeroch, ale aj o výsledkoch ich misijnej práce a služby, o radosti a požehnaní z nej, môžeme sa za ňu a za ľudí, čo ju konajú, konkrétne modliť. Môžeme sa tak v nejakej miere stať súčasťou ich života a služby. A to nás bude spätne naplňovať vdácnosťou nášmu Bohu aj radosťou z toho, že i takto na diaľku môžeme byť zapojení do Božej misie, ktorú koná skrze svoj ľud.

Veľká väčšina kresťanov nie je a nebude povolaná do misie v zahraničí. Ale **všetci sme povolaní, aby sme boli svedkami Pána Ježiša** vo svojich rodinách, zbormi a v našom okolí. Či ako jednotlivci alebo ako zbory. To je naše trvalé poslanie od nášho Pána.

Kiež dá Pán Boh, aby sme misiu ako Jeho poslanie pre nás vierou prijímali a Svätým Duchom vedení a zmocňovaní vdáčne a s láskou ju uskutočňovali a podporovali. Jemu na slávu a k spaseniu našich blízkych. Pán Ježiš nám bude k tomu udielať svoju milosť, pomoc a požehnanie na každý deň.

Ján Hudec ☑

Chata v Harmónii

Rekonštrukcia a aktivity mládeže v roku 2011

Aktuálne informácie sú na www.berea.sk/chata

01 v jame pred chatou bude kotelňa

02 Allen Buchanek na víkendovke v máji

03 podkrovie už môže prijať nocľazníkov

Najväčšie zmeny sa tento rok nediali v chate ale pred ňou. V jame vznikajú nové pivničné priestory, kde bude kotelňa na pevné palivo. Po vymurovaní, izolácii proti tlakovej vode a vybetónovaní stropu vznikla terasa, na ktorej bude nová jedáleň. S pomocou techniky bol urobený výkop aj na severnej strane chaty (pod kuchynskými oknami), kadiaľ bude prístup do pivnice. Tým sa završil rast chaty - už dosiahla maximálny pôdorys a čakajú nás práce vo vnútri a zariadenie.

Tento rok sa nekonala ani jedna „normálna“ sobotná brigáda. Väčšinu prác vykonala najatá firma. Ale zahanbiť sa zato nedali mládežníci. V júni bola mimoriadna týždňová brigáda vďaka záujmu Élyse Pelletier z Quebecu (bola tu i vlni so skupinou JET). Okrem práce sa venovali aj biblickému štúdiu príbehov mladého Samuela. V auguste sa zasa konala „tradičná“ brigáda mládeže vedená Vyhnánkovcami. Témou biblických stretnutí bola modlitba.

04 murovanie, betónovanie, izolácie

05 júnová brigáda mládeže

06 výkop pre odvodňujúce potrubie

09 mladí brigádnici sa okrem tvrdej práce aj zabavili

08 silu rúk nahradila technika

Potenciál chaty (hoci aj nehotovej) sa opakovane ukazuje pri obľúbených víkendových stretnutiach mládeže. Májová víkendovka pod taktovkou Račanov mala tému „Stráž svoje srdce“ a jej hosťom bol Allen Buchanek z USA. Víkend na prelome septembra a októbra pripravili Trenčania. Mal tému „Čo ak je Boh dobrý?“ a prihovril sa im svojím svedectvom Terry Caffey z USA a Laco Šimko (momentálne z Rakúska). V októbri využil chatu na víkendové stretnutie aj Kresťanský zbor v Rači.

09 Terry Caffey na jesennej víkendovke

AKO SA MODLIŤ ZA STRATENÝCH

Predovšetkým teda žiadam, aby sa konali prosby, modlitby, príhovory a vdaky za všetkých ľudí, za kráľov a za všetkých, ktorí majú moc, aby sme mohli žiť nerušene a pokojne vo všetkej pobožnosti a dôstojnosti. Toto je dobré a príjemné nášmu Spasiteľovi, Bohu, ktorý chce, aby všetci ľudia boli spasení a spoznali pravdu: lebo jeden je Boh a jeden prostredník medzi Bohom a ľuďmi - človek Kristus Ježiš, ktorý dal seba samého ako výkupné za všetkých; ako svedectvo vo vopred určenom čase. Preto som bol ustanovený za ohlasovateľa a apoštola - pravdu hovorím, neklamem, - za učiteľa pohanov vo viere a pravde. Chcem teda, aby sa muži modlili na každom mieste a dvíhali sväté ruky bez hnevu a hádok. (1Ti 2, 1-8)

Mnohí z nás, ak nie všetci, vďačíme za svoje obrátenie priateľom, ktorí sa modlili za nás a náš vstup do Božieho kráľovstva. Modlitba je mocná zbraň za spasenie duší. Presvedčanie a debaty bez modlitby sú suché a márne. Nemrhaj časom búšením hlavou do ľudských argumentov. Radšej búš na nebeskú bránu modlitbou za tých, ktorých spasenie ti leží na srdci. Čo nás motivuje modliť sa za stratených?

1. Láska

Ak milujeme svojich blížnych ako seba samého, chceme, aby aj oni spoznali Ježiša Krista ako svojho Spasiteľa a Pána.

2. Svätá bázeň

Keď si uvedomíme, že peklo je skutočné a večné, nechceme, aby tam skončili naši priatelia, príbuzní alebo susedia.

3. Božia prirodzenosť

Boh je milosrdný a chce, aby všetci ľudia boli spasení a prišli k poznaniu pravdy. (1Ti 2,4)

4. Sila modlitby

Modlitba neraz dosiahne svoj cieľ, keď všetko ostatné zlyhalo. Len takto môžeme Boha požiadať, aby zasiahol do života a do srdca niekoho iného. Mnoho zmôže účinná modlitba spravodlivého (Jk 5,16). Vieme, že Boh odpovedá na modlitby, ktoré sú podľa jeho vôle (1J 5,14). To nie je duchovná manipulácia na diaľku. Modlitba dáva človeku šancu vidieť veci jasne a urobiť slobodné a informované rozhodnutie, bez oslepenia a spútania diablom.

Môžeme sa oprávnenne modliť, aby sa človek slobodne vedel rozhodnúť medzi Božou milosťou a slávou na jednej strane, a pominuteľnými odpadkami tohto sveta. Môžeme sa modliť, aby slepota pominula a Kristus zažiaril presvedčivo a jasne. Predstav si, že by sme mohli každému neveriacemu predložiť fakty jasne a presvedčivo. Predstav si, že by sa mali rozhodovať medzi láskou Ježiša Krista, večnou slávou a úžasným vzkrieseným telom a životom v nebi, a na druhej strane večným trápením, smrťou a hanbou. Len šialenec by si vybral zosťat' nekresťanom. Modlitba umožňuje neveriacemu zahliadnuť fakty také, aké sú, a urobiť rozumné rozhodnutie. Nie je to nič manipulatívne.

Modlitba za mocenské štruktúry

Boh od nás chce, aby sme sa modlili za kráľov a tých, čo majú moc... aby ľudia mohli byť spasení a spoznali pravdu. To nám pripomína jeden často opomínaný aspekt modlitieb za stratených. Vlády môžu urobiť veľa pre alebo proti tomu, aby sa šírilo evanjelium. Napríklad v Albánsku,

jednej z najviac ateistických komunistických krajín, vyrástla jedna celá generácia bez najmenšieho povedomia o Ježišovi Kristovi a evanjeliu. Krajina z toho bola po páde režimu v troskách, bez sociálnych služieb a súcitu, ktoré vyplývajú z evanjelia. Na druhej strane taká Samoa a niektoré ďalšie ostrovné štáty v Pacifiku sú veľmi kresťanské a vláda otvorene podporuje kresťanské aktivity. Každý už niečo počul o evanjeliu a mnohí boli spasení.

Boh chce, aby sa modlitby prinášali „na každom mieste“ - a to sa týka aj nás bez výnimky. Modlime sa za tých, čo majú moc, aby sa mohlo evanjelium ohlasovať bez prekážok. Konkrétne, modlime sa:

- za školy, aby tam v rámci vyučovania náboženstva mohli slúžiť znovuzrodení kresťania
- aby vláda videla úžitok z práce cirkvi v našej krajine
- aby sa krajina s kresťanskými koreňmi menila na skutočne kresťanskú
- aby bolo možné prinášať evanjelium všetkým skupinám obyvateľov
- za daňové zvýhodnenie niektorých neziskových aktivít kresťanských organizácií
- aby ľudia, robiaci závažné rozhodnutia (ako lekári a zdravotné sestry) mohli uplatňovať výhradu svedomia a ako kresťania sa vyhnúť konaniu, ktoré je nezlučiteľné s kresťanskou vierou.

Takže súčasťou našich modlitieb za stratených sú modlitby za mocenské štruktúry, ktoré prekazujú šíreniu evanjelia, aby mu ustúpili z cesty. Druhou časťou je modlitba za jednotlivcov, rodiny, obce, mestá a národy, aby mohli byť spasení.

Ako sa modliť za stratených

Prvá vec, čo si musíš uvedomiť pri modlitbe za stratených, je to, že **cena už bola zaplatená**. Keď Ježiš zomrel na kríži, zaplatil za každého hriešnika na svete. To sa týka aj človeka, za ktorého sa modlíš.

Vedomie, že Kristus zaplatil cenu, nám umožňuje modliť sa smelo. Nemusíme žobrovať a vyjednávať. Cena je zaplatená - ten človek právom patrí Bohu, ktorý ho vykúpil z otroctva hriechu. Postav sa pred Bohom v smelej dôvere, že On si praje spasenie tvojho priateľa a že potrebná cena už bola prinesená.

Modlitba za spasenie nejakého človeka môže byť beh na dlhú trať. Musíme sa modliť **vytrvalo a pravidelne**. Pán Ježiš jasne hovorí, že sa vypláca modliť vytrvalo a neochabovať. (Lk 18,1)

Dobré je uvedomovať si **duchovný stav neveriaceho** a modliť sa primerane

tomu. Má už nejaký záujem o Božie veci? Je usvedčovaný z hriechu? Pritahuje ho Ježiš? Má rád niečo, čoho by sa veľmi ťažko vzdával, keby sa mal stať kresťanom? Modli sa za konkrétneho človeka v jeho konkrétnej situácii, aby mohol postúpiť o krôčik bližšie k viere v Boha.

Konkrétne modlitebné námety:

1. Aby Boh prebudil u tvojich priateľov záujem o duchovné veci. Prvou prekážkou je neraz apatia a nezáujem o pravdu. Modli sa za prebudenie k hľadaniu pravdy o živote, svete a tých najpodstatnejších veciach.

2. Modli sa, aby ich Boh obklopil **svedčiacimi kresťanmi**. Modli sa, aby boli tak obklopení, že nebude úniku pred Bohom. To ľudí núti uvažovať o rozdieloch medzi svojím životom a životom kresťanov a zaujať postoj ku Kristovi.

3. Modli sa, aby jasne pochopili, že **sú hriešni**. Bez jasného vnímania hriechu nemôže byť skutočné pokánie. Musia vedieť, že niečo s nimi nie je v poriadku.

4. Pros, aby v nich Boh prebudil **smäd po Jeho slove**, aby už ako neveriaci chceli čítať Bibliu - zvlášť knihu Genezis, Žalmy a evanjeliá.

5. Modli sa za jasné porozumenie, že **Ježiš je Spasiteľ a Pán**. Pri množstve súčasných bludov mnohí Ježiša zle chápu. Modli sa, aby tvoji priatelia vnímali Ježiša ako reálnu historickú postavu a zároveň Božieho Syna. Nech Boh rozptýli všetky nedorozumenia. Buď pripravený odpovedať na otázky. Jasne hovor o Ježišovi ako o jedinej ceste k vzťahu s Bohom.

6. Prihovár sa za svojich priateľov, keď sú **pod mocou Satana**. Pros o vyslobodenie spod zlých vplyvov iných priateľov. Modli sa, aby sa tlaku okolía nepoddali a našli odvahu uveriť v Boha. Dnes je rozšírený aj záujem ľudí o okultné veci a mnohí sú tým spútaní. Modli sa o vyslobodenie spod temnej závislosti a o slobodu k viere.

7. Pros, aby sa tvojim priateľom zapáčili **veci, ktoré ich budú viesť bližšie k Bohu a spaseniu**. Modli sa, aby sa im zapáčila dobrá kresťanská hudba, literatúra, filmy. Modli sa za spoločné záujmy rôzneho druhu, ktoré vám pomôžu zbližiť sa a napomôžu svedectvu o Kristovi.

Výzva

Chcem ťa vyzvať, aby si napísal zoznam ľudí, za ktorých sa modlíš. Modlite sa nich aj v zbore, na mládeži alebo domácej skupinke. Keď vytrváme v modlitbe na základe Kristovho dokonaného diela na kríži, budeme vidieť, čo Pán Boh vykoná.

John Edmiston ☑

Zambia: budovanie cirkvi v skromných podmienkach

Od roku 2005 veriaci z Kresťanských zborov na Slovensku podporujú službu domácich misijných pracovníkov v Zambii prostredníctvom ich agentúry Christian Resource Centre. Z peňazí vyzbieraných na Slovensku boli zakúpené bicykle, stany, spacie vaky a siete proti moskytom, knihy, megafón, školské potreby, prispeli sme na kúpu pozemku pre farmu a ďalšie potreby. K pracovníkom, čo mali z tejto podpory úžitok, patrí aj manželský pár Smart a Florence Fundi, ktorí slúžia v Monze na juhu Zambie.

Milí bratia a sestry, ktorí modlitbami podporujete našu prácu na Božom diele v južnej provincii Zambie! Radi sa s Vami podelíme o tom, čo je nové v našich životoch.

Obdobie od januára do júla 2011 bolo plné rôznych aktivít a niektoré z nich tu spomenieme. Dúfame, že Vás to povzbudí k ďalším modlitbám. Tiež by sme chceli úprimne poďakovať Bohu za všetkých Vás, ktorí aktívne podporujete Jeho dielo v južnej provincii. Twalumba - ďakujeme, že ste súčasťou toho, čo Pán koná v našich životoch.

Kresťanský zbor

Začali sme s novým spôsobom oslovovania ľudí v našej komunite s evanjeliom Pána Ježiša Krista. Každú nedeľu zdôrazňujeme, aké dôležité je, aby každý veriaci mal vzťahy s ľuďmi mimo zboru. Keď títo neveriaci prídu na nedeľné zhromaždenie, počujú tu kázať evanjelium a v našom zbore sa to ukázalo ako veľmi účinné. Mnohí ľudia takto prijali Pána.

Kázanie na verejnosti

Kázanie na verejnosti sa konalo na hlavnom trhu v Monze v sobotu 26. februára. Mnoho duší bolo privedených do Božieho kráľovstva.

Pastierska služba

Ja (Smart) som pokračoval v pravidelnom vyučovaní a kázaní z Biblie. Osobná evanjelizácia s pomocou evanjelizačných letákov a brožúrok nielen priviedla mnoho duší do Kráľovstva, ale aj povzbudila mnohé sklamané vdovy, siroty a chronicky chorých.

Služba sirotám

Služba sirotám

a iným ohrozeným deťom tiež pokračuje. Hoci je to v malom, veľmi sa z toho tešíme.

Seminár

Od 5. do 7. mája sme mali seminár o histórii cirkvi, ktorý viedol brat Murray Grindlay z Nového Zélandu. Previedol nás dejinami od zrodenia cirkvi na Letnice až po súčasnosť. Zameral sa aj na vznik bratského hnutia a jeho príchod do Zambie. Seminár bol veľmi užitočný, lebo mnohí veriaci v Monze pochádzajú z prostredia

iných cirkví ako adventistov, novoapostolských, svedkov Jehovových a rímskokatolíckej cirkvi.

Manželské páry

S radosťou Vám oznamujeme, že 20. marca a 7. mája sme robili spoločnú večeru pre manželské páry. Cez toto spoločenstvo sme znova oslovili páry

Florence a Smart

Návštevy zborov

Pokračovalo kázanie a vyučovanie v rôznych miestnych zborech južnej provincie. 27. februára som kázal v Kafue Road Bridge, 24. apríla v Livingstone Central, 29. mája v Kazungula Mission Chapel a 26. júna v Dambwa CMML Church.

Novinky z rodiny

Florence pokračuje v dennom zamestnaní ako pracovníčka preventívnej starostlivosti v Centre pre výskum infekčných chorôb v Zambii (CIDRZ). Jej služba sestrám nielen v našom zbore je veľmi užitočná. Samozrejme, nezanedbáva ani starostlivosť o nás doma.

Ďakujeme Bohu, že zdravotný stav našej dcéry Mapalo sa výrazne zlepšil. Ďakujeme Vám za Vašu úžasnú podporu počas jej choroby. náš chlapec Bupe sa má dobre. Už vie chodiť a začína hovoriť.

Potreby služby

Bible a kresťanská literatúra - Mnohí noví ľudia, s ktorými nadviažeme kontakt, nemajú vlastné Biblie, ani knihy, čo by im pomáhali v duchovnom raste. Preto by sme sa potešili Vašej podpore, čo by nám pomohla získať ich - hoci aj používané.

Stany - Na mnohých miestach, kde ideme zakladať alebo posilniť zbory, sú problémy s miestom na stretávanie. Preto s dôverou očakávame, že Boh sa postará o získanie stanov na zhromažďovanie.

Bicykle a motorka - Dôverujeme Bohu, že nám pomôže získať bicykle a misijnú motorku, aby sa nám ľahšie presúvalo pri práci na Jeho diele.

Počítač - Tiež čakáme na Pána, že nám pomôže získať nejaký notebook. Ak máte použitý počítač, ktorý nepotrebuje, mohli by ste nám ho darovať, veľmi by nám to pomohlo pri získavaní tisícov ľudí pre Božie kráľovstvo a povzbudzovaní Božieho ľudu.

Námety na modlitby

- Božie zmocnenie k službe
- získanie Biblií a kresťanských kníh pre chudobných bratov a sestry
- jednota zboru a túžba slúžiť Bohu i navzájom
- získanie hudobných nástrojov
- zabezpečenie živobytia pre našu rodinu
- dostatok síl a dobré zdravie

Smart and Florence Fundi
MONZE MISSION
CHRISTIAN BROTHERS CHURCH

India: služba obetiam živelnej pohromy

Na medzinárodnej misijnej konferencii bratských zborov (IBCM3) v Rumunsku v roku 2003 sme mohli prvýkrát stretnúť viacerých pracovníkov bratských zborov v Indii - takých je tam asi 1100 v miestnych zboroch a 200 v misii. Slovensko už prv navštívili cestujúci kazatelia, bratia Joy a Dawson; tento rok v júni to bol aj misionár brat Sunny.

Volám sa **Mangadan Kuriakose Sunny**, kde Mangadan je rodinné priezvisko, Kuriakose otcove meno a Sunny moje. Meno Kuriakose je gréckeho pôvodu a prezrádza, že naša rodina má korene mimo Indie - konkrétne je sýrskeho pôvodu. Naši predkovia prišli do Indie už pred stáročiami. Moja manželka sa volá **Shiny** a synovia **Paul** a **Thomas**.

India je obrovská krajina. Má vyše 1,2 miliardy obyvateľov a ich počet rýchlo rastie; zakrátko zrejme predbehne aj Čínu. Je to krajina extrémov: na jednej strane tu nájdete obrovské bohatstvo (niekoľko najbohatších miliardárov sveta pochádza práve z Indie), na druhej strane obrovské masy ľudí tu žijú pod hladinou chudoby.

V Indii sa miesia rôzne náboženstvá a kultúry. Viac než 80% obyvateľov sú hinduisti a moslimov je vyše 12%. Kresťanov je iba okolo 3%. Väčšina z nich žije na juhu Indie, kde počas celej histórie prichádzalo najviac misionárov. Ne sever ich je veľmi málo a žijú tu obrovské masy ľudí, ktorí nikdy nepočuli evanjelium Pána Ježiša. **Bratské zbory** tu pôsobia od konca 18. storočia, tiež najmä na juhu. Je tu vyše 2100 zborov, v ktorých pracuje na plný úväzok asi 1100 pracovníkov a k ľudom v inej kultúre vyslali asi 200 misionárov.

Ja pochádzam zo štátu **Kerala** na juhu Indie. Je to krásny, turisticky atraktívny kraj a na indické pomery dobre rozvinutý. Je tu vyše 500 bratských zborov. Tu som sa narodil a vyrástol. Obrátil som sa, keď som mal 13 rokov a poslušnosť Pánovi som vyjadril krstom ako 16-ročný. Vyuštudoval som sociológiu a potom ešte teológiu, lebo som cítil potrebu prehĺbiť svoje poznanie Písma, aby som mohol odpovedať ľuďom na ich otázky o Bohu.

K tomu, že som sa stal misionárom, prispel jeden drobný incident. V našom meste sme robili evanjelizáciu - kázali sme o Pánu Ježišovi vonku na uliciach. Po

skončení prišiel k našej skupine starý muž a spýtal sa: „Ktorý z vás je ten Ježiš?“ Zasiahlo ma to: keď tu, kde žije toľko kresťanov, sú ľudia, ktorí nemajú ani poňatia o tých základných veciach, aké to musí byť tam, kde je kresťanov máličko alebo skoro žiadni? Od tej chvíle som cítil, že ma Pán volá, aby som Mu slúžil ako misionár. Ale neprišlo to hneď. Trvalo to 6 mesiacov čakania a modlitieb, až bolo moje povolanie potvrdené, až ma 27. apríla 1989 miestny zbor s modlitbou vyslal slúžiť na Andamanských a Nikobarských ostrovoch.

Súostrovie **Andamany a Nikobary** sa nachádza 1300 km od Indie v Bengálskom zálive (len 150 km od Indonézie). Je to spolu 572 ostrovov, z ktorých 39 je obývaných. Žije tu rozmanité obyvateľstvo. Niektoré kmene sú negroidné (ako čierni Afričania), iné mongoloidné. Žijú v pralesoch takmer nedotknutí civilizáciou. Okrem nich tu žijú príslušníci rôznych národov niekdajšieho Britského impéria (ich predkovia som boli kedysi posielaní ako väzni) a Indovia, ktorých sem presídlila indická vláda. Historicky ostrovy nepatrili k Indii, dostala ich však do vienka od Angličanov po rozpade ich koloniálnej ríše.

7. mája 1989 som teda pristál na Veľkom Nikobare s mapou v ruke a bez akýchkoľvek kontaktov. Znie to ako dobrodružstvo, ale v skutočnosti je to príbeh Božej vernosti a spoľahnutia sa na Jeho vedenie. Vďaka tomu tam môžem slúžiť už vyše 22 rokov. Predtým tu veľa misionárov pomrelo na maláriu alebo utiekli. Isteže, prišli aj ťažkosti, choroby a depresia, ale Pán ma vždy predívne podržal.

Do roku 1996 sme založili dva zbory na Nikobarochoch, potom som sa presťahoval na sever na Andamany, kde pokračovala práca v pionierskych podmienkach.

26. decembra 2004 zasiahla ostrovy vlna **cunami**, spôsobená silným podmorským zemetrasením pri ostrove Sumatra.

Vlna vysoká 10 metrov spláchla všetko, čo stálo na pobreží - teda aj naše zborové domy. Zároveň kvôli zemetraseniu poklesla celá platňa, ktorej súčasťou sú ostrovy, takže časť zostala trvalo zaliata. Ako zázrakom medzi množstvom obetí nebol ani jeden veriaci brat alebo sestra. Výsledkom bolo samozrejme obrovské sklamanie nad tou hrôzou. Mnohí pracovníci cirkví odišli, ale Pán ma povzbudil zostať.

Začali sme sa venovať obetiam cunami. Vďaka tejto práci v roku 2005 vznikol **nový zbor Bathu Basti**, kde som dodnes. Je nás tam teraz asi 60, zo toho 20 v plnom spoločenstve pri Pánovom stole. Takmer všetci sú noví kresťania, ale rastú vo viere a zbor dokáže fungovať aj bezo mňa počas mojich dlhých ciest. Spolu máme na ostrovoch päť bratských zborov, v ktorých slúži naplno sedem pracovníkov.

Po katastrofe cunami sa zvlášť rozvinula **práca s deťmi**. Ako prvý som sa im začal venovať, keď mi ich Boh položil na srdce. Išiel som za šéfom tábora, kde boli zhromaždené deti, čo prišli o bývanie a mnohokrát i o rodičov, a ponúkol som, že pre ne niečo urobím. Vďaka tomu, že som vyuštudoval sociológiu a postgraduálne personálnu prácu, mohol som sa im venovať ako poradca a sociálny pracovník. Zavolať som dvoch spolupracovníkov z kontinentu a deti sme previezli autobusmi do iného tábora a po dvoch dňoch vrátili. Spolu sme tam mali 357 detí, z ktorých 54 uverilo hneď počas tábora. Práca s deťmi pokračuje dodnes. Rodičia ma akceptujú, je medzi nami dôvera, aj keď väčšina z nich sú hinduisti. Každý mesiac nás táto služba v detských kluboch a táboroch stojí okolo 150 EUR, ale je to dobrá investícia.

Budeme vďační, keď sa k tejto službe pridáte modlitbou alebo finančnou podporou. Nech vás Pán Boh bohato žehná! ☑

Sunny, Shiny, Thomas a Paul

Služba deťom po katastrofe cunami

Ako ma Pán Boh priviedol k sebe

Volám sa Koloman Gajda, ale priatelia mi hovoria Kavo. Vyrastal som v nekresťanskej rodine. Nikto ma k Bohu nevedol, iba moja stará mama ma raz vzala do kostola, vraj: „Pod', môj chlapček, pod' sa pozrieť, ako to v kostole vyzerá.“ Tam sa mi veľmi páčil zvon...

Divoký život

Moji rodičia neboli zosobášení. Rozišli sa, keď som bol ešte malý a ja som zostal s maminou. Na základnej škole bolo so mnou ešte všetko v poriadku. Potom však prišla stredná a ja som odišiel bývať na internát. Bolo to pre mňa oslobodenie. Už ma nikto nemohol kontrolovať a sekírovať. Tam začali prvé diskotéky a pochybné známosti. Tam začal alkohol a asi v 3. ročníku aj drogy. Fajčil som marihuanu a skúšal som zo zvedavosti aj niečo tvrdšie. Každý jeden víkend som bol namočený v alkohole. Takýto život mi celkom vyhovoval, ale raz som si uvedomil, že to už prehánam, že idem niekam len preto, aby som sa do nemoty opil.

Po strednej škole som sa vrátil k mame a začal som pracovať u otca, ktorý mal stolársku dielňu. Cez týždeň som pracoval a cez víkendy som bol opitý. Keď som začal podnikat' vo finančnom poradenstve, mali sme s kamarátom kanceláriu a to bola pre mňa obrovská príležitosť k alkoholu. K tomu sa sem-tam pridali aj ženy. Vodil som si ich do kancelárie z diskoték.

Svedectvo priateľa

S maminou som mal veľmi zlý vzťah. Môj otec bol „akože“ ku mne ten lepší, aj keď sme spolu nežili. Vzťah s mamou sa stal tak kritický, že raz som si povedal: „Takto sa už ďalej nedá žiť.“ Pobalil som si veci a zavolať Jarkovi, dobrému kamarátovi, ktorý bol ku mne vždy priateľský. Vedel som, že má svoj vlastný byt, a tak som mu zavolať, že už doma nemôžem bývať, že sa to už nedá uniesť, a či by som mohol uňho prespať aspoň jednu noc. On bol veľmi ochotný. Prišiel pre mňa autom, naložil mi veci a išli sme k nemu.

U neho v byte som uvidel, že na stole má nejaké Biblie. Nevedel som, čo to je - jedna Biblia, druhá Biblia, a tak sa ho pýtam: „Jaro, si normálny? V 21. storočí čítaš Bibliu, kde to sme?“ On na to: „Kavo, ja som znovuzrodený kresťan. Milujem Pána Ježiša Krista.“ Tak som si pomyslel: Mladý chlap, pekný, má vlastný byt, ale... hm?

S Jarom som sa spoznal tak, že ešte na strednej škole som mal priateľku Veroniku a chodili sme cvičiť do fitness centra. Mňa to bavilo a aj ju. Veronika mala kamarátku Andreu, ktorej sa veľmi páčil Jarko, a tak sme všetci štyria spolu chodili von a spolu aj cvičiť do fitka. Jarko vtedy ešte nebol kresťan, ale aj vtedy bol veľmi milý. Chodili sme spolu aj na diskotéky, ale zrazu s tým prestal - a ja som nevedel, prečo.

V ten večer som sa to dozvedel. Povedal mi, že sa stal kresťanom a Pán Ježiš ho usviedčil z toho, že tam, kam chodí, nič nezíska, a preto s tým prestal.

Kresťania

Mal som veľa otázok. Nevedel mi odpovedať na všetko, ale mi povedal: „Mám jedného brata zo zhromaždenia, ktorý má preštudovanú Bibliu. On ti bude na všetky otázky vedieť odpovedať.“ O týždeň som sa stretol s bratom Milanom. To stretnutie bolo pre mňa úžasným svedectvom. Položil som otázku a on mi nepovedal, že takto a takto to je, ale otvoril tú zázračnú knihu a odpoveď mi prečítal - na každú moju otázku! Počúval som ho a pre seba si hovorím: „V tej knihe je snáď všetko!“

Milan ma pozval, aby som sa prišiel pozrieť medzi nich, že to je slobodné zhromaždenie kresťanov. Vraj tam spievajú, modlia sa, čítajú z Biblie. To čítanie z Biblie bolo pre mňa dosť zaujímavé. Dozvedieť sa tak niečo pre môj život, aby som sa polepšil. A mal som ešte jeden motív. Vtedy som začínal robiť finančné poradenstvo, a hovorím si: „Oni sú tam pokope, držia spolu, tak si tam nájdem klientov a dobre si zarobím.“

Prišiel som do zhromaždenia a videl som ich spievať a modliť sa. Najprv mi to bolo na smiech, ale bolo tam niečo, čo som v tomto svete nevidel, a to ma veľmi zasiahlo. Nebolo tam počuť to egoistické: „Ja! Ja! Ja!“ Bola tam láska. Tí ľudia ma prijímali, zaujímali sa o mňa, neodvrhovali ma. To som cítil. Videl som medzi nimi lásku a navyše bolo tam Božie slovo. Keď brat Milan kázal, triafalo to moje srdce. Láska, ktorú som tam vnímal, ma k nim ťahala. Na tretíkrát som si povedal: „No dobre! Ježiš tu bol pred 2000 rokmi. Zomrel, ale stále sa o ňom hovorí. To nie je tak, ako keď ja zomriem, a o 10 rokov o mne nikto vedieť nebude.“ Hovorím si, že niečo na tom Ježišovi určite bude. Cestou domov som sedel v autobuse plný túžob a tešil som sa, že keď prídem domov, ja sa s tým Pánom Ježišom popyprávam, ja sa k Nemu pomodlím.

Útoky zlého

Prišiel som domov, ľahol som si, ale nevedel som, ako sa modliť. Len tak som zložil ruky a povedal: „Pane Ježišu.“ Ako som to vyslovil, v tom momente som zažil doslova fyzický útok. Niečo ma zatlačilo do postele, začalo mnou triasť. Nevedel som, čo sa deje. Nemohol som dýchať. Povedal som Bohu: „Nechcem mať s Tebou nič spoločné. Daj mi pokoj, už s Tebou nekomunikujem!“ Odpísal som všetkých kresťanov. S tou sektou som nechcel mať nič.

Útoky pretrvávali, ba stupňovali sa. V noci niečo prišlo a začalo ma to napádať, zatlačilo ma to do postele. Nemohol som dýchať a triasol som sa. Najprv to bolo raz za týždeň, potom dvakrát, potom každú noc a potom niekoľkokrát za noc. Ani som sa nevyspal. Dialo sa to so mnou pol roka.

Medzitým som sa stretol s Milanom, lebo naozaj som nevedel, čo robiť. Povedal mi: „Diabol ťa nechce pustiť k Pánu Ježišovi. Máš nejaký hriech, niečo, čo si robil, alebo čo sa ti stalo.“ Začal som nad tým rozmyšľať, a Pán mi ukázal, čo sa stalo, keď som bol malý chlapec, asi tak trinásť-ročný. S mamou sme mali posledné peniaze a ja som išiel na vedľajšie sídlisko kúpiť knedľu. Pred obchodom som zistil, že som cestou stratil peňaženku. Vtedy som v sebe počul hlas (a ten hlas ma prenasledoval od útleho detstva): „Zapredaj mi svoju dušu a peňaženku nájdeš.“ „Dobre,“ povedal som nahlas. Vrátil som sa na naše sídlisko a jedná mladá pani bežala s peňaženkou oproti mne. A teraz sa pýtam: Bola to náhoda? Určite nie! Diabol presne vie, čo robí.

Druhá vec, čo sa mi pripomenula, bolo vyvolávanie duchov na liečenie. Nič sa síce nestalo, ale diabol to zobral vážne. Vedel som, že to mám vyznať, aj keď som bol neveriaci. Nevedel som však, ako. Posledný útok bol taký silný, že som sa nemohol ani nadýchnuť a cítil som, že srdce už nevládze. Dokázal som povedať len jedno, ani neviem, prečo: „Ježiši, Pane Ježiši!“ A vtedy to prestalo, v tom momente. Po dlhejšej dobe som sa normálne vyspal.

Obrátenie

Pamätám si na moment, keď som raz šiel domov. Cestou na stanicu v Prievidzi som počul jasne Boží hlas: „Kavo, ak nastúpiš na tento autobus, je to cesta do večného zahynutia, už nikdy ku mne neprídeš. Ale ak zostaneš tu v Prievidzi, ja ti dám nový život a spoznáš ma.“ Brat Peter mi raz povedal veľmi dobrú vec a tá mi stále rezonovala v srdci: „Ak spoznáš Pána Ježiša Krista, budeš mať nový život už tu na zemi a budeš šťastný.“ To som vždy chcel! Tak som tam na stanici stál a pozeral, ako ten autobus domov odchádza a nevedel som, čo mám robiť. Prišla mi na myseľ myšlienka: „Zavolať Milanovi.“ Bol veľmi ochotný stretnúť sa so mnou. Dlhو sme sa rozprávali

o Pánovi a pri jednej škole v Prievidzi sme si sadli a modlili sa. Prosil som: „Pane Ježišu, odpusti mi každý hriech, aj to, že som zapredal svoju dušu diablu, aj to, že som vyvolával duchov, a prijmi ma za svojho.“ Astala sa úžasná vec. Mal som slzy v očiach a úžasnú radosť v srdci. Vtedy som sa narodil znova - to som ale pochopil až neskôr.

Recidíva

Po obrátení som asi dva mesiace chodil do zboru a mal som úžasný čas s Pánom. Ale sem-tam som zašiel aj na diskotéku a sem-tam som si aj vypil, a keď som mal vypité, nevedel som sa kontrolovať. Postupne, ani neviem ako, som prestával chodiť do zboru. Nebavilo ma to tam, lebo vždy, keď som tam prišiel, ma to odtŕhávalo od sveta a mňa tento svet ešte lákal. Po nejakom čase som zase padol naplno do diskotiek, alkoholu ba aj do smilstva, aj keď musím povedať, že mi to nič nedávalo, skôr som sa po tom cítil strašne biedne. V tom čase mi na účet prišlo viac peňazí a to ešte umocnilo túžbu užívať si svet, koľko môžem. Tak som behal a zháňal s kamarátmi, kde sa dalo. Za dva mesiace som minul viac ako 70 000 Sk a robil som ešte horšie veci ako predtým.

V tom čase som sa zalúbil do jedného

dievčaťa, čo sa mi veľmi páčilo. Aj som jej hovoril o Pánu Ježišovi, ale nemalo to žiadnu hodnotu, lebo som nežil tak, ako som rozprával. Ale mal som ju rád a chcel som pre ňu to najlepšie a vedel som, že to najlepšie je Pán Ježiš. Pamätám si, ako som kráčal od bankomatu (už tam bolo len 9 000 Sk) k autu a zase som počul Boží hlas a Boh sa dotkol môjho srdca: „Kavo, ty si skúsil život so mnou a teraz si žiješ svoj vlastný život podľa svojich žiadostí. Ktorý život bol lepší - so mnou, alebo keď žiješ sám bezo mňa?“ Amne viac nebolo treba.

Návrat k Bohu

Prišiel som domov, klakol som si a povedal: „Pane, odpusti mi, že som odišiel od teba a že som Ťa zradil,“ a bolo mi to fakt ľúto. Vtedy došla na mňa únava a zaspal som. Asi za hodinu som sa zobudil a mal som neuveriteľnú angínu. Všetko ma bolelo, mal som horúčku a nedalo sa mi ani pohnúť z postele. Vedel som, že mám čítať Bibliu, že Boh mi chce niečo povedať. A hneď, ako som otvoril Bibliu, ma trafil veršik: „Či môže vodiť slepý slepého? Či nepadnú obaja do jamy?“ a mne bolo hneď jasné, že to je o mne. Najprv treba žiť podľa Božieho slova a potom dačo hovoriť.

Ahneď za tým som dostal ďalšiu lekciu: „Vy ste soľ zeme. Ak však soľ stratí chuť, čím bude osolená? Na nič nie je už súca, len ju vyhodit', aby ju ľudia pošliapali.“ Viac mi nebolo treba. Zase som išiel na kolená a prosil som Pána, aby ma pritiahol k sebe, že už od Neho nechcem nikdy odpadnúť.

Na druhý deň som bol zdravý, nič mi nebolo, ale spravil som radikálne rozhodnutie nasledovať Pána aj cez prekážky. V diári, kde som si značil stretnutia s klientmi, som urobil veľký škrt a napísal som si, kedy bude zhromaždenie. Do zboru som chodil vždy, chcel som, aby Pán videl, že to myslím vážne, že naozaj chcem ísť za Ním.

Odvtedy aj keď bolo mnoho pádov a pokleskov, idem verne za Pánom. Nie je to z mojej sily ale len z Jeho milosti. Ja neviem žiť kresťanský život - to vie len Pán Ježiš a vďaka Mu za to, že mi ukazuje ako a dáva mi k tomu aj silu. Boh chce vidieť v každom srdci rozhodnutie: „Pane, idem za Tebou, aj keď nevládzem, aj keď sa mi nedarí, ale verím, že Ty mi dáš silu a že ma pozdvihneš, keď budem padat.“ Verte mi, On to vždy urobí, lebo On je dobrý Boh a Jemu na nás veľmi záleží a On môže všetko.

Boh vás žehnaj, mám vás rád!

Váš Kavo ☑

Nové začiatky v KZ Trenčín

„Nové začiatky“ je názov evanjelizačných podujatí, ktoré sme začali robiť tento rok a konajú sa raz za mesiac, vždy poslednú nedeľu v danom mesiaci.

Zámerom týchto stretnutí je priblížiť ľuďom žijúcim v našom okolí evanjelium a pripomenúť im existenciu nášho zboru v meste. Z toho dôvodu ich robíme v popoludňajších hodinách, keď už majú odbavené víkendové pospávanie, varenie, obed, prípadne návštevu kostola.

Po obsahovej stránke riešime program tak, aby nebol vnímaný ako zhromaždenie pre kresťanov, ale skôr ako spoločenská akcia so zámerom prezentácie aktuálnej témy alebo stretnutia so zaujímavým hosťom. Zápasíme o to, aby obsah i štýl prezentácie bol čo najzrozumiteľnejší bežnému človeku a pochopiteľný pre našu cieľovú skupinu. Doteraz sme „Nové začiatky“ uskutočnili s hosťami, ako napr. **Tom Graumann**, ktorý prežil holokaust, geofyzik RNDr. **Peter Vajda** zo SAV, **Michelle Murreyová**, ktorá nám so svojím 20-členným divadelným súborom z USA predstavila evanjelium formou pantomímy, **Matej Nový**, ktorý ako rómsky miliónár vo väzení našiel Pána Ježiša Krista, Dr. **Robert Murphy** z USA, ktorý sa k nám ako profesor a ekonóm prihovoral na tému globálnej krízy a jej príčin. Tiež sme raz na pódiu uvítali hudobnú skupinu „180 stupňov“ zo Zlína aj

s **Rolandom Kašperom**, ktorý hrával s Richardom Müllerom a teraz má živé svedectvo o osobnom vztahu s Kristom.

S návštevnosťou týchto podujatí sme spokojní. Niektorí naši priatelia chodia na tieto akcie už pravidelne. Sú aj takí, ktorí začali navštevovať naše nedeľné zhromaždenia a cítime, že sú blízko k obráteniu.

Túžime dať našim priateľom šancu počuť evanjelium v prostredí, kde by bola zaručená maximálna miera sústredenia na to, čo je podstatné. Preto na niektorých týchto akciách nezaznie verejná modlitba. A keď už, tak určite nie s výzvou, aby sme sa k nej všetci postavili. Naši hostia nepotrebujú byť násilne zaangažovaní do bohoslužby. Oni nepotrebujú byť zatŕažení podnetmi, ktoré by znížili ich vnímanie evanjelia a atmosféry, ktorú Svätý Duch aj tak pri nás vytvára. Oni nás dôkladne pozorujú a pokiaľ pôsobí medzi nami Kristova láska, tak ani tomuto svedectvu neuniknú.

Niektorí naši veriaci nemali odvahu pozývať svojich známych na naše bežné nedeľné zhromaždenia, aby ich tam napríklad nezaskočila téma nezrozumiteľná pre neveriacich. „Nové začiatky“ ich však posmelili práve v tom, aby bez obáv mohli pozvať každého.

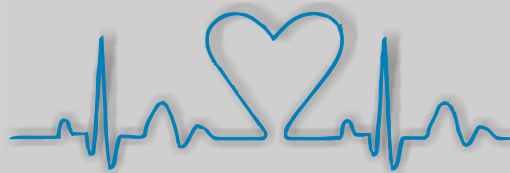
Jozef Abrman ☑

Božie srdce bije pre stratených ... a tvoje?

11. misijná konferencia

Modra-Harmónia, 4. - 6. november 2011

PROGRAM 11. MISIJNEJ KONFERENCIE

Piatok	Juraj Kocmunda	
15:00 - 17:30		registrácia
17:30 - 19:00		večera
19:00 - 19:10	Lubomír Vyhnánek	privítanie,
19:10 - 19:30	Rača/DNV	chvály, modlitby
19:30 - 21:00	Pavol Kadlec	večer mladých

Sobota	Jozef Abrman	
07:30 - 08:30		raňajky
09:00 - 09:20	TN	chvály, modlitby
09:20 - 09:50	Meinolf Mellwig	<i>Božie srdce bije pre stratených...</i>
09:50 - 10:20	Lubomír Vyhnánek	<i>... a tvoje?</i>
10:20 - 10:50		občerstvenie
10:50 - 11:30	Pavel Vopalecký	<i>Bunkové spoločenstvá</i>
11:30 - 12:00	Zuzana Kovalčíková	<i>Misijný pobyt v Zambii</i>
12:00 - 15:00		obed, voľný čas
15:00 - 16:00		semináre I.
	Meinolf Mellwig Jaroslav Tomašovský Juraj Kušnierik Jaromír Andryšek	<i>Misia v cudzej kultúre Wycliffe - Písmo celému svetu Kresťanstvo a kultúra Zážitok znovuzrodenia a stav spásy</i>
16:00 - 16:30		občerstvenie
16:30 - 17:30		semináre II.
18:00 - 19:30		večera
19:30 - 20:30	Lubomír Vyhnánek	panelová diskusia
20:30 - 21:30		evanjelizácia, informácie zo zborov

Nedeľa	Peter Kozár	
07:30 - 08:30		raňajky
09:00 - 10:15		zhromaždenie - Pánova pamiatka
10:15 - 10:45		občerstvenie
10:45 - 11:45	Marian Pawlas	<i>Božie srdce bije pre stratených... a tvoje?</i>
11:45 - 12:00	Lubomír Vyhnánek	záver, modlitby
12:30 - 14:00		obed

PERSPEKTÍVA

INFORMÁTOR PRE MISIU

A VZDELÁVANIE

vydáva

Kresťanské centrum BEREĀ

Alstrova 38, 831 06 Bratislava

berea@berea.sk

zodp. redaktor: Ing. Peter Kozár

SKUTKY 17.11

<http://www.berea.sk>

Majiteľ účtu: KRESŤANSKÉ CENTRUM BEREĀ

Banka: TATRA BANKA a.s.

Hodžovo nám. 3, 811 03 Bratislava, Slovakia

číslo účtu: 2629010205/1100

IBAN: SK551100000002629010205

(pre dary zo zahraničia)

Aktuálne z Turecka

Po silnom zemetrasení, ktoré zasiahlo východ Turecka v nedeľu 23. októbra, prišli do kancelárie Echoes of Service správy od tamojších pracovníkov.

„Otrasy boli silné, vyše 7 stupňov Richterovej stupnice, a počet mŕtvych stále rastie (momentálne je potvrdených aspoň 350 obetí). Zvlášť bola zasiahnutá oblasť na sever od mesta Van, kde sa zrútilo veľa budov.

V meste Van je budova iránskeho zboru, kde sa stretáva aj vznikajúce spoločenstvo tureckých veriácich. Všetci zo zborov sú v poriadku, ale je tam veľa strachu a zmätku. Dnes som im priviezol za dodávkové auto stanov, ktoré zvykneme používať pri rodinných táboroch. Viacerí Iránci sa na niekoľko týždňov odsťahovali inde, ale zbor chce všemožne pomôcť tým, čo zostali.

Uvažujeme, ako môžeme najlepšie pomôcť v tejto situácii. Zameriavame sa na pomoc zboru v jeho úsilí. Práve sa pripravujú zriadiť vývarovňu pre zbor a okolie. Veriaci zo zboru Kurtulus v Ankare s tým majú skúsenosti a tak budú v najbližších dňoch viesť túto službu. Zajtra má prísť z Diyabakiru ďalšia dodávka s prikrývkami, jedlom a ďalšími potrebnými vecami.

Zbor náš požiadal o pomoc so „zaplátaním“ ich budovy, ktorá utrpela viaceré škody. Našťastie jej statika nie je ohrozená. Takže na budúci týždeň by sme tam chceli prísť so s ďalšími stanmi a robotníkmi, aby sme im s tým pomohli. Potom sa už začnú vracat' Iránci a tým chceme pomôcť usadiť sa tu. Veriacim zo zboru pripomínáme, že by to mali vnímať ako príležitosť ukázať svojmu okoliu Kristovu lásku - a tak aj chcú urobiť.“

Iné zdroje potvrdzujú, že zemetrasenie spôsobilo veľa škôd a bolesti a jeho účinky budú citeľné dlho. Štát, rôzne organizácie i jednotlivci sa usilujú pomáhať. Je povzbudivé vidieť, ako sú medzi pomocníkmi zapojené aj zbory a kresťanské organizácie. Všetko si to žiada dôslednú koordináciu, lebo na ľudí je toho naozaj veľa.

Prosíme o modlitby za túto situáciu a vdáčne prijmeme i finančnú pomoc, ktorú cez Fond pre katastrofy Echoes posielajú, kde je to potrebné. ☑

Náklady na misijnú konferenciu budú pokryté dobrovoľnou zbierkou. Presné výdavky na ňu budeme vedieť až po skončení, ale pre základnú orientáciu posluží približný odhad: strava jedného účastníka za deň stojí 10€, ubytovanie za jednu noc v SZU 11€. Okrem toho však potrebujeme uhradiť napríklad prenájom sály a cestovné pozvaných slúžiacich bratov - to predstavuje asi 15€ na jedného účastníka konferencie. Tieto čísla uvádzame len pre vašu informáciu; srdečne vítaný je každý, bez ohľadu na to, či a koľko môže prispieť. ☑